

Uz priekšu, ne soli atpakaļ!

PVA

2011. gada 6. decembrī

Nr. 2

Redaktora sleja

Sveiks, lasītāj. Ir gaidīšanas laiks, gaismiņas logos, gaisā mandarīnu smaržā un adventes vainagā iedegta jau otrā svecīte. Diezgan simboliski, ka ir iznācis arī otrais PVA šī mācību gada numurs. Ar nelielu aizkavēšanos vēlamies jūs informēt par skolas dzīvi novembrī, kas bijusi bagāta dažādiem notikumiem, notikumu ir ļoti daudz, tāpēc šinī avīzes numurā Jūs varēsīt izlasīt tikai daļu no tiem, taču jau pavisam drīz-trešajā adventē iznāks, arī simboliski, trešais PVA numurs, kur būs apkopoti pārējie notikumi. Skolēni- atcerieties, ka ir palikusi nedēļa, lai labotu savas sekmes, skolotāji- atcerieties, ka pie Jūsu durvīm būs rindas arī pēc noteiktā termiņa. Un visiem- jauku šo gaidīšanas laiku! Mēs, PVA kolektīvs, priecājamies būt ar Jums.

*Redaktore
Inese Braže*

Šajā numurā lasiet:

- Intervija ar skolas prezidentu
- Sastapšanās ar Guttiņu
- Dodamies ekskursijā!
- 5. klases iesvētības
- 10. klases iesvētības
- Vārds absolventam

Intervija ar prezidentu

(3. lpp.)

Skolas prezidents
Arturs Stauga

10. klases iesvētības

(2. lpp.)

10. un 11. klase kopbildē pēc iesvētībām

Vārds absolventam

(4. lpp.)

Agnese Melluma, Priekules
vsk. absolvente

5. klases iesvētības

20. oktobrī notika 5. klases iesvētības. Tajās piedalījās 5. klase ar savu klases audzinātāju un 6. klase ar audzinātāju. 5. klases iesvētībās notika dažādas atrakcijas, piemēram, klases saliedēšana kopā, sporta spēles, audzinātājas meklēšana u.c.

Pēc visām atrakcijām notika apbalvošana. Iesvētībās 5. klases bērniem un skolotājam pasniedza pateicības un „čupačupa puķītes”.

Kad beidzās svinīgā daļa, notika neliela diskotēka. Diskotēkas laikā arī bija spēles.

Pēc pasākuma jautājam 5. klases skolēniem, kā viņiem patika. Atbildes mūs - 6. klases - skolēnus ļoti iepriecināja, jo šī pēcpusdiena viņiem ļoti patikusi un likusies interesanta. Tātad pasākums bija izdevies.

Paldies atsaucīgajai 5. klasei un klases audzinātājai par piedalīšanos iesvētībās. Savukārt 6. klases audzinātāja Agita Zuļģe saka lielu paldies savējiem, par organizētību, un atsaucību.

Endija Ķervija

10. klases iesvētības

2011. gada 21. oktobrī mēs, vienpadsmitā klase, rīkojam iesvētības mūsu jaunajiem vidusskolēniem - desmitajiem. Vienojoties par to, kā viņus iesvētīsim, izskanēja ideja, ka varām veidot slimnīcu mūsu skolā, lai skan biedējošāk - Moku slimnīcu. Tika izveidoti 5 slimnīcas kabineti - psihologa, kosmetologa, ginekologa/urologa, dietologa un acu ārsta. Ko nu darīja katrā kabinetā, lai paliek noslēpums... Bet, protams, to var pajautāt tagadējiem varoņiem, kuri izcietuši šo pārbaudījumu. Katrs desmitās klases skolēns, kurš bija ieradies uz savām iesvētībām saņēma arī apliecinošu dokumentu, ka ir tajās

Sastapšanās ar Guttiņu

Mēs visi zinām, ka „Gutta” ir firma, kas ražo sulas, bet nu jau arī sulas konfektes! Viņi sadarbībā ar kompāniju „Laima” ir sagādājuši mums garšīgās sulas konfektes!

Guttiņš bija atbraucis arī uz mūsu skolu, un ar viņu tikās 4., 5., 6. un 7. klases skolēni piektdien, 4. novembrī. Ciemiņi mums izstāstīja par savu produkciju un ļāva degustēt garšīgās konfektes. Tad mums uzdeva dažādus jautājumus un balvā varēja saņemt veselu paciņu ar konfektēm. Lai dabūtu paciņu, pirmkārt, protams, bija jāatbild pareizi uz jautājumu un, otrkārt, bija jāsamīļo Guttiņš - tad varēja saņemt konfektītes. Guttiņš sarīkoja arī sacensības. Vajadzēja ar lecamauklu aizlekt līdz zāles vidum, tad jāpaņem mutē viena konfekte un jāskrien, cik ātri vien var, atpakaļ, bet grūtākais bija izvairīties no Guttiņa, jo viņš visu laiku maisījās pa vidu! Tā nu Guttiņš ar savu palīdzi bija “izrunājuši sausas mutes”, un viņi lika mums dziedāt. Katrai klasei bija jādzied. Lai nebūtu tik vienkārši, Guttiņš vēlējās, lai

dziesmu dziedātu par viņu, jo tas it kā būšot interesantāk. 6. klase vienīgā dziedāja par Guttiņu. Kā pateicību par labi pavadīto stundu Guttiņš visiem, kas vēl nebija saņēmuši gardumus, iedeva paciņu ar konfektēm. Pēc tam varēja fotografēties draudzīgai bildītei!

Kā izrādās, šo fantastisko stundu bija sagādājis 7. klases skolēns Kaspars Jakšts. Paldies viņam par to! Es viņam pajautāju, ko viņš darījis, lai Guttiņš atbrauktu ciemos.

Kaspars teica: “Es draugiem.lv redzēju anketu, kur bija rakstīts: “Piesaki savu skolu, klasi, un mēs atbrauksim uz Tavu skolu!” Es pieteicos, un man pajautāja telefona numuru. Līdz vienu dienu man zvanīja un jautāja skolas vadības un klases audzinātājas telefona numuru. Pārējo par atbraukšanu sarunāja skolotāja!”

Lūk, cik viss bija vienkārši! Izrādās, ka vajag tikai mēģināt, un daudzas lietas arī izdodas!

Egita Bertašjus

Valters Balodis - viens no trim 10. klases zēniem, kuri ieradās iesvētībās - pēc tām

piedalījies. Lai arī kādas sajūtas bija pasākuma sākumā un veselības pārbaucē laikā, visi ir sveiki un veseli, savukārt skola-savā vietā. Novēlam milzīgu veiksmi desmi-

tajiem, savas vidusskolas gaitas uzsākot, un novēlam milzīgu veiksmi un pacietību mācībās!

Airida Žolīte

Dodamies ekskursijā!

Bija vēss piektdienas rīts, kad Priekules vidusskolas 5., 6. un daži 7. un 8. Klases skolēni labā noskaņojumā devās ekskursijā.

Skolēnu pirmais ceļa mērķis bija Saldus pārtikas kombināts, kurš ir slavens ar konfektēm „Gotiņa”. Bija iespēja nogaršot tikko pagatavotas „Gotiņas”, ietīt īrisu un skatīties, kā iesaiņo konfektes.

Nākamais ceļa mērķis bija „Ci-

nevilla”. Kad nokļuvām Cinevillā, noskatījāmies fragmentus no filmas „Rīgas sargi”, kur arī uzzinājām knifinūs par filmas montēšanu, vēlāk bija iespēja drosmīgākajiem bērniem filmēties. Iespējas bija dažādas: būt par eņģeļšiem, supermeniem, tēlot, ka brauc ar riteni, lidot un vēl... Tas bija interesanti un arī smieklīgi.

Kad bijām guvuši pietiekami

daudz pozitīvu emociju, braucām uz Jūrmalu, kur kārtīgi izpeldējāmies „Līvu Akvaparkā”.

Dienas beigās devāmies mājās. Man ļoti patika ekskursija un domāju, ka citiem arī patika, jo bija jautri, interesanti un guvām daudz pozitīvu emociju.

Paldies skolotājām Sanitai Pīlagerei, Agitai Zuļģei un Ivetai Brencei.

Kristiāna Auzniece

Intervija ar skolas prezidentu

Pirms mēs sākam šo interviju, Tev ir jāliek roka uz sirds un jāapsolās, ka Tu teiksi tikai patiesību un vienīgi patiesību. Nesen Tu tiki ievēlēts par Priekules vidusskolas prezidentu, tad nu lūk:

1. Vai Tu biji pārsteigts, ka tieši Tu ieņēmi šo atbildīgo amatu?

Arturs: Īpaši pārsteigts nebiju, jo domāju, ka liela daļa savas balsis atdos man, bet domāju, ka Kristaps būtu bijis labāks prezidents.

2. Kādas, Tavuprāt, īpašības ir nepieciešamas Priekules vidusskolas prezidentam?

A.: Jābūt drošam, pārliecinošam un aktīvam.

3. Ņemot vērā to, ka Tev ir jāsa-

ka tikai taisnība, atzīsties vai pirms vēlēšanām mēģināji kādu skolnieku uzpirkt, lai tiktu pie kārotā amata?

A: Man ieteica to nedarīt, jo to stingri pārbaudīja.

4. Tavuprāt, cilvēki Tevi sākuši vairāk cienīt, piemēram, klanīties Tevi ieraugot vai lūdzot autogrāfus?

A.: No sākuma daži klanījās, bet es teicu, ka tas nav nepieciešams. Autogrāfu pagaidām neesmu nevienam veltījis.

5. Vai prezidenta kungam blakus ir arī pirmā lēdija? Un kā viņa atbalsta nozīmīgajās ikdienas gaitās?

A.: Jā ir. Viņa man sniedz dažādus padomus, piemēram, ko vilkt mugurā.

Priekules vsk. prezidents
Arturs Stauga

6. Pēc Tavām domām, pārējie pretendenti bija konkurences cienīgi?

A.: Protams!

7. Kādus plānus vēlies īstenot šī mācību gada laikā?

A.: Domāju, ka galvenā prioritāte ir festivāls, tādēļ jākoncentrējas uz to.

8. Vai pēc skolas plāno turpināt “kāpt pa karjeras kāpnītēm” un pretendēt uz valsts prezidenta amatu?

A.: Kāpšu, bet nedomāju, ka vēlos būt valsts prezidents.

9. Kāds būtu Tavs novēlējums jaunāko klašu PVS, kuri nākotnē plāno tiekties uz skolas prezidenta amatu?

A.: Nevajag baidīties! Centies un viss izdosies!

Skolas prezidentu Arturu Staugu intervēja

Evija Jurkovska

11. klases dakterīšu kopbilde [no raksta 3. lpp.]

Vārds absolventam

Vai sēžot, piemēram, matemātikas stundā, nespējot norakstīt skolotājas rakstīto, neko nesaprotot un saķerot galvu šausmās, jo šķiet, ka nu tiešām pilnīgs zābaks esmu - kādreiz ir ienācis prātā, cik ļoti šis viss varētu pietrūkt? ... Ticiet man – tiešām pietrūks! Priekules vidusskola ir ļoti īpaša un sirdī paliekoša. Varbūt dažkārt tumša un padrūma, bet kopumā paliek tikai gaišās un priecīgās atmiņas. Vienmēr atcerēšos Guntiņas cepto kūku par sekmīgi uzrakstīto matemātikas kontroldarbu, neaizmirstama ir diena, kad fizikā pie skolotāja Viltera apņēmāmies neatbildēt ne uz vienu jautājumu un klusēt, kas mums gandrīz arī izdevās. Tiešām ļoti daudz pozitīvu atmiņu par šo skolu palikušas. Un tas ir galvenais.

Vēl pirms pus gada nezināju, kur studēt. Gribēju kaut ko uz medicīnas pusi... Bibliotēkā ir tā lielā profesiju grāmata, kurā es uzšķīru „optometrists” - un tā nu es šobrīd mācos Latvijas Universitātē optometrijas studiju programmā. Vienkārši sakot - mācos par acīm un nākotnē būšu kaut kas līdzīgs acu ārstam.

Mācības savā ziņā ir unikālas. No vienas puses mācos medicīnu no otras – kvantu fiziku un matemātisko analīzi. Un tas ir tieši tikpat briesmīgi, cik izklausās! Nenoliegšu - ir grūti un jāmacās ļoti, ļoti daudz. Ir taču dzirdēts, ka studentiem jāmacās tikai pēdējās 2 naktīs pirms sesijas, bet patiesībā arī tagad nedēļā ir vismaz pāris negulētas naktis. Tomēr kopumā

- es cenšos atrast mācībās ko aizraujošu. Vidusskolā mācības varbūt nav tik interesantas, bet pats process gan, piemēram, vienmēr fonā skanošā mūzika matemātikas stundās, dažādu klasei svarīgu notikumu apspriešana fizikā un neaizmirstami ir arī laboratorijas darbi ķīmijā, kuros nekad neizpildījām prasīto, toties sagāzām kopā visu iespējamo tā, ka skola pus dienu vēl visai slikti smaržoja. Un arī te, universitātē, cenšos nopietnajā mācību darbā meklēt ko interesantu. Tā nu es vakar nostrādāju 3 laboratorijas darbus un uztaisīju vismaz 20 dažādas reakcijas, saplēsu 3 mēģenes un jā – arī ar sērskābi paspēju aplieties – skolotāja Dabare ar mani viennozīmīgi lepotos :) Vārdu sakot – studēt nav tik viegli, kā varētu likties, bet galvenais ir atrast tajās ko tādu, kas pašam sagādā prieku...

Tikai ar laiku radīsies tā apziņa, ka dzīvojam vienreiz, dzīve ir īsa kaut vidusskolā tā nemaz neliekas. Arī skolas laiks ir tikai vienreiz, tas paskrien nemanot, tāpēc jācenšas no tā paņemt maksimāli – un es nerunāju tikai par mācībām. Ir jāiegūst prieks, smieklis un pozitīvas emocijas, jābūt aktīviem un jāiesaistās pasākumos, ir jāiegūst labas atmiņas, ko paņemt līdzī dzīvē. Ko dod, ja esi no Rīgas 1. Ģimnāzijas un centralizētajā matemātikas eksāmenā 98% ir pareizi, ja viss, ko esi redzējis ir grāmatas un formulas? Tāpēc skolotājiem novēlētu apzināties, ka, lai kā arī censtos – jūs neiemācīsies visu, ko augstskola no mums prasīs, bet jūs varat dot daudz vairāk – prieku un interesi mācīties, veidot skolēnus par interesantām personībām, nevis vizuāliem robotiem. Priekules vidusskolai novēlu radīt vidi, kurā prieks uzturēties un atgriezties. Un es varu

droši teikt – man pietrūkst šī skola un es gaidu ar nepacietību to kādudien apciemot :)

Agnese Melluma

Redakcija

Galvenā redaktore:

Inese Braže

Reportieri:

Agnese Melluma, Airida Žolīte, Evija Jurkovska, Egita Bertašjus, Kristiāna Auzniece, Endija Ķervija

Datorsalikums un dizains:

Kristaps Sedols

Izdevējs:

Priekules vidusskola

Izdevniecības direktore:

Agita Zuļģe

Adrese:

Aizputes 1, Priekule, Priekules novads, LV-3434

UZMANĪBU!!!

Avīzīte pieņem sludinājumus un apsveikumus. Arī ierosinājumus un atsauksmes!

Sūtiet savus sludinājumus, apsveikumus, rakstu idejas, ziņas dzeltenās prese stūrītīm u.c. uz e-pastu:

inese_brazhe@inbox.lv